

Reserves del Principat d'Andorra en relació als articles 24 i 26 del Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors

Reserva relativa a l'article 24

“De conformitat amb allò que disposa l'article 42 i en aplicació del paràgraf segon de l'article 24 del Conveni, el Principat d'Andorra declara que només accepta les demandes, comunicacions o altres documents adreçats a la seva autoritat que vagin acompanyats d'una traducció al català, o quan això no sigui possible, al francès.”

Reserva relativa a l'article 26

“De conformitat amb allò que disposa l'article 42 i en aplicació del paràgraf tercer de l'article 26 del Conveni, el Principat d'Andorra declara que no s'obliga a assumir les despeses esmentades en l'apartat segon de l'article esmentat, derivades de la participació d'un advocat o d'un assessor jurídic o dels procediments judicials, llevat que aquestes despeses puguin ser cobertes pel sistema andorrà d'assistència judicial i jurídica.”

Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries del 2 d'octubre de 1973

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 16 de desembre del 2010 ha aprovat l'adhesió al següent:

Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries del 2 d'octubre de 1973

El problema del cobrament efectiu d'una pensió compensatòria ha estat una qüestió que ha preocupat la comunitat internacional des del 1938 en l'àmbit de la Lliga de Nacions, i que al llarg dels anys ha estat objecte de regulació en diversos instruments internacionals.

El 15 d'abril de 1958, la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat, en una primera aproximació, va aprovar un text sobre les pensions compensatòries

que només permetia als fills (legítics, no legítics o adoptius) reclamar el reconeixement o l'execució d'una decisió en matèria de pensions. Qualsevol altre creditor quedava, doncs, fora de l'àmbit d'aplicació del Conveni.

Més tard, la mateixa Conferència de l'Haia durant la dotzena sessió (octubre de 1972) i la sessió de la Comissió Especial que la va seguir (març de 1973), després d'adonar-se del poc abast del conveni precedent, van treballar sobre un nou projecte de conveni que es va titular “Conveni sobre el reconeixement i l'execució de decisions relatives a les pensions compensatòries”, i que no es va aprovar fins al 2 d'octubre de 1973. Aquesta nova versió permet que qualsevol persona creditora d'una pensió compensatòria (cònjuge, persones amb relacions d'afinitat o de col·lateralitat, institucions públiques o fills) pugui demanar-ne el reconeixement o l'execució en qualsevol estat part del Conveni.

En l'àmbit de les Nacions Unides, el 24 de juny de 1956, l'Assemblea General també va aprovar un instrument més flexible a l'hora d'admetre les sol·licituds però que obligava els estats membres a designar autoritats encarregades de la gestió de les demandes. Es creaven institucions intermediàries amb la funció de gestionar i fer efectives les peticions de les parts. Es tractava d'un procediment menys automàtic que requeria la intervenció de nous òrgans de gestió.

Actualment i a escala europea, l'Oficina Permanent de la Conferència de l'Haia ha aprovat el 23 de novembre del 2007 un nou Conveni sobre l'obtenció internacional de pensions compensatòries destinades als menors i a altres membres de la família. Aquest Conveni és molt recent i encara no compta amb el nombre suficient d'estats per entrar en vigor (només ha estat signat per un país). Caldrà seguir atentament en el futur la posició dels socis europeus, especialment aquells amb què Andorra pot arribar a tenir més qüestions objecte del Conveni.

D'altra banda, la mateixa Unió Europea, preocupada per la dimensió del problema a l'interior de les seves fronteres, s'està plantejant la conveniència de tenir una directiva sobre aquesta matèria. La poca acceptació d'aquest Conveni

(només 22 països són estats part dels 68 estats membres de la Conferència) ha motivat probablement la necessitat de revisar-ne el contingut, sobretot si es té en compte que determinats conceptes recollits en el text, com ara les relacions d'afinitat de l'article 26, 2 b), en clara referència a les parelles no casades, estan avui en dia superats. Sobre aquest punt, la majoria dels estats part havien formulat reserves.

Tots els instruments referits intenten regular i unificar criteris i normes al voltant d'una conseqüència directa de la disrupció familiar. Es pretén que la part més perjudicada tingui el dret de percebre una quantitat econòmica per al manteniment dels fills de la parella, si estan al seu càrrec, i, quan escau, per compensar el desequilibri que es produeix a causa precisament del trencament de les relacions.

D'acord amb la pràctica jurídica, l'obligació de satisfer aquesta assignació econòmica ve imposada, en la majoria dels casos, per una sentència de nul·litat, separació o divorci dictada per un tribunal. En la mateixa resolució es fixa la persona que està obligada a pagar aquesta pensió, la quantitat i també les bases per a la seva actuació (habitualment l'índex de preus de consum -IPC). La quantitat es calcula a partir dels ingressos de la persona que està obligada a abonar-los i de les necessitats del beneficiari. Sovint, les mateixes parts pacten els acords sense necessitat d'intervenció de la justícia, malgrat que no sempre és així.

Quant a l'oportunitat d'adherir-se al Conveni, és molt important accentuar que la justícia andorrana rep sovint demandes per part de nacionals, principalment de França, Espanya o Portugal, que veuen com el dret de percebre una pensió compensatòria s'esvaeix quan el deutor trasllada la seva residència al Principat o fora del Principat. La societat andorrana ha reclamat en diverses ocasions a través del Raonador del Ciutadà o dels mateixos òrgans de la justícia la necessitat imperiosa d'adherir-se al Conveni per donar una resposta ràpida a una realitat cada dia més freqüent.

Fins ara, l'única via processal possible per a aquests casos era *l'exequatur*. En la majoria dels ordenaments jurídics es tracta d'un procediment llarg i costós. En

el cas particular d'Andorra, *l'exequàtur* es tramita davant el Tribunal Superior de Justícia i la Llei transitòria de procediments judicials, del 23 de desembre de 1993, estableix, en el seu articulat, la realització d'un judici ordinari.

Els ciutadans andorrans que persegueixen el reconeixement o l'execució d'una sentència d'un tribunal andorrà a Espanya, França o Portugal, per exemple, també han d'iniciar un procediment semblant d'exequàtur amb el greuge que en aquests països el temps i el cost econòmic acostuma a ser molt superior.

A Andorra, a partir de l'adhesió al Conveni, totes les resolucions judicials relatives a les pensions compensatòries podran ser executades en els altres estats part (entre els quals, Espanya, França i Portugal). De la mateixa manera, les decisions judicials o administratives d'aquests països podran tractar-se directament davant l'òrgan jurisdiccional competent. És precisament amb aquest objectiu que es fa necessari regular normativament un procediment especial per a l'execució de les decisions estrangeres i sobre les mesures urgents aplicables a aquests casos. Es tracta de posar en mans de la justícia les eines adequades per solucionar d'una manera ràpida i eficaç les qüestions que s'arribin a plantejar, vist que les situacions objecte del Conveni afecten principalment els més vulnerables, els que més necessiten una protecció eficient i tenaç dels seus drets per part de les autoritats administratives i judicials.

Els articles del Conveni s'agrupen en set capítols. Els tres primers articles del començament, relatiu a l'àmbit d'aplicació de l'instrument, conformen el primer capítol. A continuació segueixen els dos capítols més importants del Conveni: el primer, sobre les condicions i el segon, sobre el procediment per al reconeixement i l'execució de les decisions definides en el text. Tres articles, els quals formen part del capítol quart, tracten sobre les institucions públiques que demanen l'execució de les decisions que obliguen un creditor a retornar les prestacions avançades a un creditor d'una pensió compensatòria. A aquest capítol el segueix el cinquè, el més curt de tots, amb un sol article dedicat als pactes entre les parts. El capítol sisè conté un

recull de disposicions relatives a l'entrada en vigor del Conveni, reserves, conflictes de territorialitat o sistemes normatius específics en un mateix país, transferències de fons, conflicte entre convenis, etc. Finalment, el capítol setè conté les disposicions habituals relatives a la signatura i a la ratificació del Conveni, així com la disposició relativa a l'adhesió.

L'objectiu principal del Conveni és, doncs, el reconeixement recíproc, entre els estats signataris, només de les decisions relatives a les pensions compensatòries i la seva execució sigui quina sigui la seva denominació (articles 1, 2 i 3).

Les autoritats competents de l'estat requerit han de reconèixer i executar les decisions administratives o judicials fermes (sense possibilitat de recurs ordinari) sempre que hagin estat emeses per una autoritat competent d'un dels països contractants (article 4). Aquest Conveni no exigeix que els estats contractants designin autoritats centrals competents, ja que entén que en cada cas s'haurà de saber quina és, en l'estat requerit, l'autoritat competent en matèria de pensions compensatòries. Normalment, i en la majoria dels estats part del Conveni, són els tribunals civils encarregats d'affers de família, malgrat que no es descarta la possibilitat que siguin institucions governamentals.

Les autoritats dels estats requerits poden denegar el reconeixement o l'execució de la decisió si aquesta és contrària a l'ordre públic; si s'ha obtingut en un litigi fraudulent; si el litigi encara no ha acabat o si la decisió és incompatible amb una altra decisió sobre el mateix objecte i amb els mateixos litigants (article 5). En cada cas les autoritats competents encarregades de l'assumpte hauran d'obrir un període per esbrinar si les circumstàncies que van motivar la decisió o la situació actual de les parts han canviat. Es tracta d'una mesura de prevenció lògica en aquest tipus d'instruments per evitar que es donin situacions irregulars.

El Conveni preveu que també seran executables les decisions dictades en rebel·lia (quan una de les parts no s'ha presentat tot i que hagi estat degudament citada i hagi tingut el termini previst en la llei per contestar –decisió per omisió d'una de les parts litigants) (article

6). No es pot oblidar que l'instrument pretén actuar amb determinació i celeritat sempre que es donin les garanties processals suficients que no provoquin la indefensió d'una de les parts.

La residència habitual, la nacionalitat de les parts o l'acceptació –expressa o no contrària– són els tres casos que determinen la competència jurisdiccional d'una autoritat per emetre una decisió relativa a una pensió compensatòria (article 7).

El Conveni fonamenta la seva eficàcia en el fet que cada estat reconegui o executi la resolució de conformitat amb el seu dret intern (article 13). En el cas d'Andorra, els articles 47 i següents de la Llei transitòria de procediments judicials, del 23 de desembre de 1993, sobre el desenvolupament de l'article 19 de la Llei qualificada de la justícia, del 3 de setembre de 1993, preveu que "en absència de tractat internacional, les sentències estrangeres [...] no seran en cap cas executòries a Andorra i no serà admesa la petició d'execució a Andorra". Cosa que, a sensu contrari, significa que, un cop entri en vigor el Conveni, qualsevol part interessada podrà demanar directament a la justícia andorrana el reconeixement o l'execució de qualsevol decisió administrativa o judicial estrangera sobre aquesta matèria. De la mateixa manera, les resolucions andorranes podran ser reconegudes o executades en els estats membres del Conveni, simplificant així, en temps i costos, el procediment actual d'exequàtur. El ciutadà andorrà haurà de buscar, però, quines són les autoritats competents en l'estat requerit per reconèixer o executar la decisió.

Perquè el creditor no hagi de sufragar costos addicionals, tenint en compte precisament la seva situació de desavantatge, es preveu que, si mai ha tingut una exempció de despeses o assistència judicial gratuïta en l'estat de residència, també li sigui concedida l'assistència més favorable o l'exempció més àmplia prevista en la legislació de l'estat requerit (article 15). No s'entendria que amb l'aplicació del Conveni les parts haguessin de suportar càrregues econòmiques addicionals quan allò que es pretén és precisament el cobrament d'una pensió, normalment, econòmica.

El Conveni permet que qualsevol persona interessada pugui adreçar-se a

l'autoritat competent de l'estat requerit amb la finalitat que aquesta autoritat executi o reconegui la decisió presentant la documentació establerta en el Conveni (article 17).

Del capítol VI relatiu a les disposicions diverses, cal destacar que el Conveni és aplicable sigui quina sigui la data en què es va dictar la decisió (article 24) i malgrat que a Andorra la majoria d'edat s'assoleix als 18 anys, el Conveni beneficia els fills que reben una pensió fins als 21 anys, moment en què la societat entén que poden entrar en el món laboral i independitzar-se econòmicament. De la mateixa manera, quan el creditor hagi contret segones núpcies, l'obligació del cònjuge deutor de passar la pensió compensatòria resta sense efecte. En aquests casos, els estats poden reservar-se el dret de no reconèixer ni declarar executòries aquest tipus de decisions (article 26).

Finalment, els darrers articles (del 30 al 37), habituals en aquest tipus de convenis, fan referència al procediment d'adscripció i a les conseqüències jurídiques per a cada estat (entrada en vigor, declaracions i reserves).

Amb relació a les reserves que el Conveni permet efectuar, s'ha considerat apropiat formular la relativa a l'article 26, que permet que els estats puguin reservar-se el dret a no reconèixer o executar les decisions que afectin:

- a) Creditors més grans de 21 anys o cònjuges que s'hagin casat.
- b) Persones amb una relació col·lateral o d'afinitat.
- c) O que no incloguin un pagament periòdic.

A Andorra, la majoria d'edat s'assoleix als 18 anys. El Conveni beneficia els fills que reben una pensió fins als 21 anys. Es veu adequat fer una reserva en aquest sentit, ja que a Andorra els fills poden entrar en el món laboral a partir dels 18 anys i independitzar-se econòmicament. Seria aconsellable formular també una reserva en el sentit de no acceptar ni el reconeixement ni l'execució de les decisions quan el creditor de l'obligació hagi contret segones núpcies, en quedar sense efecte l'obligació del cònjuge deutor de passar la pensió d'aliments. D'altra banda, no es considera oportú

efectuar cap reserva amb relació a les lletres b) i c).

Tenint en compte les consideracions exposades, s'aprova:

L'adhesió al Conveni sobre el reconeixement i l'execució de decisions relatives a les pensions compensatòries del 2 d'octubre de 1973.

El Ministeri d'Afers Exteriors i Relacions Institucionals donarà a conèixer la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni per a Andorra.

Casa de la Vall, 16 de desembre del 2010

Josep Dallerès Codina
Sindic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell

Copríncep d'Andorra

Nicolas Sarkozy
President de la República Francesa

Copríncep d'Andorra

Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries

(Conclòs el 2 d'octubre de 1973)

(Entrada en vigor l'1 d'agost de 1976)

Els estats signataris d'aquest Conveni;

Amb el desig d'establir disposicions comunes que regulin el reconeixement i l'execució recíprocs de les decisions relatives a les pensions compensatòries envers els adults;

Amb el desig de coordinar aquestes disposicions i les del Conveni del 15 d'abril de 1958 relatiu al reconeixement i a l'execució de les decisions en matèria de pensions compensatòries envers els menors;

Han decidit de concloure un Conveni a aquest efecte i han convingut les disposicions següents:

Capítol I. Àmbit d'aplicació del conveni

Article 1

Aquest Conveni s'aplica a les decisions en matèria de pensions compensatòries que es deriven de les relacions de família, parentiu, matrimoni o afinitat, incloent-hi les pensions compensatòries envers un fill no legítim, dictades per les autoritats judicials o administratives d'un estat contractant entre:

1. un creditor i un deutor d'una pensió compensatòria; o

2. un deutor d'una pensió compensatòria i una institució pública que persegueixin el reembors de la prestació facilitada al creditor d'una pensió compensatòria.

S'aplica també als pactes concertats en aquesta matèria davant aquestes autoritats i entre aquestes persones.

Article 2

El Conveni s'aplica a les decisions i als pactes sigui quina sigui la denominació.

S'aplica igualment a les decisions o als pactes que modifiquen una decisió o un pacte anterior, fins i tot en cas que aquests provinguessin d'un estat no contractant.

S'aplica sense tenir en compte el caràcter internacional o intern de la reclamació de la pensió compensatòria i sigui quina sigui la nacionalitat o la residència habitual de les parts.

Article 3

Si la decisió o el pacte no es refereix únicament a la pensió compensatòria, l'efecte del Conveni roman limitat a aquesta pensió compensatòria.

Capítol II. Condicions del reconeixement i l'execució de les decisions

Article 4

La decisió dictada en un estat contractant ha de ser reconeguda o declarada executòria en un altre estat contractant:

1. si ha estat dictada per una autoritat considerada competent en el sentit dels articles 7 o 8; i

2. si ja no pot ser objecte d'un recurs ordinari a l'estat d'origen.

Les decisions executòries provisionals i les mesures provisionals, tot i que siguin susceptibles de recurs ordinari, es reconeixen o es declaren executòries en l'estat requerit si decisions similars es poden dictar i executar en aquest estat.

Article 5

El reconeixement o l'execució de la decisió pot ser, tanmateix, denegat:

1. si el reconeixement o l'execució de la decisió és manifestament incompatible amb l'ordre públic de l'estat requerit; o

2. si la decisió resulta d'un frau comès en el procediment; o

3. si hi ha pendent un litigi entre les mateixes parts i sobre el mateix assumpte davant una autoritat de l'estat requerit i aquesta autoritat era la primera a conèixer aquests litigis; o

4. si la decisió és incompatible amb una altra decisió dictada entre les mateixes parts i sobre el mateix objecte, tant en l'estat requerit com en un altre estat, sempre que aquesta darrera decisió reuneix les condicions necessàries per al seu reconeixement i la seva execució en l'estat requerit.

Article 6

Sense perjudici del que disposa l'article 5, una decisió dictada en rebel·lia només es reconeix o es declara executòria si l'avís d'inici del procés, que conté els elements essencials de la demanda, s'ha notificat a la part declarada en rebel·lia de conformitat amb el dret de l'estat d'origen i si, tenint en compte les circumstàncies, aquesta part ha disposat d'un termini suficient per presentar la seva defensa.

Article 7

L'autoritat de l'estat d'origen es considera competent en el sentit del Conveni:

1. si el deutor o el creditor de la pensió compensatòria tenia la seva residència habitual a l'estat d'origen en el moment de l'inici del procediment; o

2. si el deutor i el creditor de la pensió compensatòria tenien la nacionalitat de l'estat d'origen en el moment de l'inici del procediment; o

3. si el demandat s'hagués sotmès a la competència d'aquesta autoritat, o bé expressament, o bé manifestant-se sobre el fons sense fer objeccions a la competència.

Article 8

Sense perjudici del que disposa l'article 7, l'autoritat d'un estat contractant que hagi resolt sobre la reclamació d'una pensió compensatòria es considera competent en el sentit del Conveni si aquesta compensació es deu per raó d'un divorci, una separació, una anul·lació o una nul·litat matrimonial, obtinguda davant una autoritat d'aquest estat reconeguda competent en aquesta matèria, segons el dret de l'estat requerit.

Article 9

L'autoritat de l'estat requerit està obligada per les constatacions de fet sobre el fons sobre les quals l'autoritat de l'estat d'origen ha fonamentat la seva competència jurisdiccional.

Article 10

Quan la decisió recau en diversos fonaments de la demanda d'una pensió compensatòria i quan el reconeixement o l'execució no poden ser concedits per a la totalitat, l'autoritat de l'estat requerit aplica el Conveni a la part de la decisió que pot ser reconeguda o declarada executòria.

Article 11

Quan la decisió ha ordenat la prestació de la pensió compensatòria per pagaments periòdics, l'execució es concedeix tant per als pagaments vençuts com per als pagaments pendents de venciment.

Article 12

L'autoritat de l'estat requerit no duu a terme cap examen del fons de la decisió, llevat que el Conveni ho disposi altrament.

Capítol III. Procediment de reconeixement i d'execució de les decisions

Article 13

El procediment de reconeixement o d'execució de la decisió es regeix pel dret de l'estat requerit, llevat que el Conveni ho disposi altrament.

Article 14

Sempre es pot sol·licitar el reconeixement o l'execució parcial d'una decisió.

Article 15

El creditor de la pensió compensatòria que a l'estat d'origen ha tingut assistència judicial, en la totalitat o en part, o una exempció de despeses i costos judicials, té dret, en tot procediment de reconeixement o d'execució, a l'assistència més favorable o l'exempció més àmplia prevista pel dret de l'estat requerit.

Article 16

No es pot imposar cap fiança ni cap dipòsit, sigui quina sigui la denominació, per garantir el pagament de les despeses i els costos judicials en els procediments previstos pel Conveni.

Article 17

La part que invoca el reconeixement o que demana l'execució d'una decisió ha de presentar:

1. una còpia literal i autèntica de la decisió;

2. tot document que pugui provar que la decisió ja no pot ser objecte de recurs ordinari a l'estat d'origen i, si escau, que hi és executòria;

3. si es tracta d'una decisió dictada en rebel·lia, l'original o una còpia certificada com autèntica de qualsevol document que pugui provar que l'avís d'inici del procés, que conté els elements essencials de la demanda, s'ha notificat degudament a la part declarada en rebel·lia, de conformitat amb el dret de l'estat d'origen;

4. si escau, tot document que pugui provar que ha obtingut assistència judicial o una exempció de les despeses i els costos judicials a l'estat d'origen;

5. llevat de la dispensa de l'autoritat de l'estat requerit, la traducció certificada com a autèntica dels documents esmentats més amunt.

Si no es pot presentar qualsevol d'aquests documents o si el contingut de la decisió no permet que l'autoritat de l'estat requerit verifiqui si les condicions del Conveni es compleixen, aquesta autoritat fixa un termini per presentar tots els documents necessaris.

No es pot exigir cap legalització ni cap altre tipus de formalitat.

Capítol IV. Disposicions complementàries relatives a les institucions públiques

Article 18

Es reconeix i es declara executòria, de conformitat amb el Conveni, una decisió dictada contra el deutor d'una pensió compensatòria quan ho insta una institució pública que persegueix el reembors de les prestacions facilitades al creditor de la pensió compensatòria.

1. si aquest reembors es pot obtenir per aquesta institució pública segons la llei que la regeix; i

2. si l'existència d'una pensió compensatòria entre aquest creditor i aquest deutor està prevista per la llei nacional aplicable d'acord amb el dret internacional privat de l'estat requerit.

Article 19

Una institució pública pot, fins al límit de les prestacions subministrades al creditor, demanar el reconeixement o l'execució d'una decisió dictada entre el creditor i el deutor de la pensió compensatòria, si està autoritzada de ple dret a demanar el reconeixement o sol·licitar l'execució de la decisió en lloc del creditor, d'acord amb la legislació a la qual està subjecta.

Article 20

Sense perjudici d'allò que disposa l'article 17, la institució pública que demana el reconeixement o que sol·licita l'execució d'una decisió ha de presentar qualsevol document necessari per provar que compleix amb els requisits de l'article 18, apartat 1, o de l'article 19, i que les prestacions s'han subministrat al creditor de la pensió compensatòria.

Capítol V. Pactes

Article 21

Un pacte executori a l'estat d'origen es reconeix i es declara executori en les mateixes condicions que les decisions, sempre que aquestes condicions hi siguin aplicables.

Capítol VI. Disposicions diverses

Article 22

Un estat contractant, la legislació del qual imposa restriccions a les transferències de capital, concedeix la màxima

prioritat a les transferències de capital destinades a satisfer una pensió compensatòria o a saldar les despeses i els costos judicials relacionats amb qualsevol demanda regulada pel Conveni.

Article 23

Amb el propòsit d'obtenir el reconeixement o l'execució d'una decisió o d'un pacte, el Conveni no impedeix l'aplicació d'un altre instrument internacional en vigor a l'estat d'origen i a l'estat requerit o d'una altra normativa de l'estat requerit.

Article 24

El Conveni és aplicable sigui quina sigui la data en què es va dictar la decisió.

Si la decisió s'ha dictat abans de l'entrada en vigor del Conveni entre l'estat d'origen i l'estat requerit, només es declara executòria en aquest darrer estat pels pagaments amb venciment posterior a la data d'entrada en vigor.

Article 25

Tot estat contractant pot declarar, en qualsevol moment, que les disposicions del Conveni també s'aplicaran, en relació amb els estats que hagin fet la mateixa declaració, a tot document públic, executori a l'estat d'origen, emès per o davant d'una autoritat o d'un funcionari públic, sempre que aquestes disposicions puguin ser aplicades a aquests documents públics.

Article 26

Qualsevol estat contractant pot, de conformitat amb l'article 34, reservar-se el dret de no reconèixer ni executar:

1. una decisió o un pacte, sempre que es refereixi a una pensió compensatòria deguda per al període posterior al matrimoni del creditor o al compliment dels vint-i-un anys d'aquest creditor, excepte si el creditor és o era el cònjuge del deutor d'una pensió compensatòria;

2. una decisió o un pacte en matèria de pensió compensatòria

a) entre col·laterals;

b) entre afins;

3. una decisió o un pacte que no prevegi el pagament periòdic de la pensió compensatòria.

L'estat contractant que ha fet una reserva no té dret de demanar l'aplicació del Conveni a les decisions i als pactes exclosos en la seva reserva.

Article 27

Si un estat contractant disposa, en matèria de pensions compensatòries, de dos o més lleis aplicables a categories diferents de persones, qualsevol referència a la legislació d'aquest estat s'entén que es refereix a la llei que la seva legislació determina com a aplicable a una categoria particular de persones.

Article 28

Si un estat contractant està integrat per dues o més divisions territorials en les quals s'apliquen ordenaments jurídics diferents al reconeixement i a l'execució de decisions en matèria de pensions compensatòries:

1. qualsevol referència a la legislació, al procediment o a l'autoritat de l'estat d'origen s'entén que fa referència a la legislació, al procediment o a l'autoritat de la divisió territorial on la decisió s'ha dictat;

2. qualsevol referència a la legislació, al procediment o a l'autoritat de l'estat requerit s'entén que fa referència a la legislació, al procediment o a l'autoritat de la divisió territorial on es demana el reconeixement o l'execució;

3. qualsevol referència feta, en aplicació dels apartats 1 i 2, ja sigui a la legislació o al procediment de l'estat d'origen, ja sigui a la legislació o al procediment de l'estat requerit, s'interpreta en el sentit que comprèn qualsevol normativa o principi legals oportuns de l'estat contractant aplicables a les divisions territorials que l'integren;

4. tota referència a la residència habitual del creditor o del deutor d'una pensió compensatòria a l'estat d'origen, s'entén que fa referència a la seva residència habitual en la divisió territorial on s'ha dictat la decisió.

Qualsevol estat contractant pot, en qualsevol moment, declarar que no aplica una o diverses d'aquestes regles precedents a una o diverses disposicions del Conveni.

Article 29

Aquest Conveni substitueix, amb relació als estats que en són part, el Conveni

sobre el reconeixement i l'execució de decisions en matèria de pensions compensatòries envers els menors, conclòs a l'Haia, el 15 d'abril de 1958.

Capítol VII. Disposicions finals

Article 30

El Conveni està obert a la signatura dels estats que eren membres de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat en la seva dotzena sessió.

Es ratifica, s'accepta o s'aprova i els instruments de ratificació, d'acceptació o d'aprovació es dipositen al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

Article 31

Qualsevol estat que hagi esdevingut membre de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat després de la dotzena sessió, o que pertanyi a l'Organització de les Nacions Unides o a una de les seves agències especialitzades, o sigui part en l'Estatut de la Cort Internacional de Justícia, podrà adherir-se a aquest Conveni després d'entrar en vigor en virtut de l'article 35, paràgraf primer.

L'instrument d'adhesió es diposita al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

L'adhesió només té efecte en les relacions entre l'estat adherit i els estats contractants que no hi hagin fet cap objecció en contra, en el termini de dotze mesos després de la recepció de la notificació prevista a l'apartat 3 de l'article 37. Aquesta objecció també la pot fer qualsevol estat membre en el moment d'una ratificació, d'una acceptació o d'una aprovació del Conveni posterior a l'adhesió. Aquestes objeccions es notifiquen al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

Article 32

Qualsevol estat, en el moment de la signatura, de la ratificació, de l'aprovació, de l'acceptació o de l'adhesió, pot declarar que el Conveni es fa extensiu al conjunt de territoris les relacions internacionals dels quals n'és responsable, o a un o a diversos d'aquests territoris. Aquesta declaració és efectiva en el moment en què el Conveni entra en vigor per a aquest estat.

En qualsevol moment posterior, aquestes extensions es notifiquen al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

L'extensió té efecte en les relacions entre els estats contractants que, en els dotze mesos següents a la recepció de la notificació prevista a l'article 37, apartat 4, no hi hagin formulat una objecció en contra, i el territori o els territoris les relacions internacionals dels quals n'és responsable l'estat en qüestió, i per al qual o els quals s'hauria fet la notificació.

Aquesta objecció també pot ser formulada per qualsevol estat membre en el moment d'una ratificació, una acceptació o una aprovació posterior a l'extensió.

Aquestes objeccions es notifiquen al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

Article 33

Si un estat contractant comprèn dues o més divisions territorials en les quals s'apliquen legislacions diferents pel que fa al reconeixement i a l'execució de les decisions en matèria de pensions compensatòries, aquest estat pot, en el moment de la signatura, la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió, declarar que aquest Conveni s'estén a totes aquestes divisions territorials o únicament a una o a diverses d'aquestes divisions i pot modificar aquesta declaració fent una nova declaració en qualsevol moment posterior.

Aquestes declaracions es notifiquen al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos i indiquen expressament la divisió territorial en la qual s'aplica el Conveni.

Els altres estats contractants poden negar-se a reconèixer una decisió en matèria de pensions compensatòries, si, en la data en què es demana el reconeixement, el Conveni no és aplicable a la divisió territorial en la qual s'ha obtingut la decisió.

Article 34

Qualsevol estat pot, com a màxim en el moment de la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió, fer una o diverses de les reserves previstes a l'article 26. No s'admet cap altra reserva.

Qualsevol estat també pot, quan notifica una extensió del Conveni de

conformitat amb l'article 32, fer una o diverses d'aquestes reserves amb efecte limitat als territoris o a alguns dels territoris als quals fa referència l'extensió.

Qualsevol estat contractant pot, en qualsevol moment, retirar una reserva que hagi fet. Aquesta retirada es notifica al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

La reserva deixa de tenir efecte el primer dia del tercer mes següent després de la notificació esmentada al paràgraf precedent.

Article 35

El Conveni entra en vigor el primer dia del tercer mes següent al dipòsit del tercer instrument de ratificació, acceptació o aprovació previst per l'article 30.

Després, el Conveni entra en vigor:

- per a cada estat signatari que ratifiqui, accepti o aprovi posteriorment, el primer dia del tercer mes següent al dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació;
- per a cada estat que s'hi adhereixi, el primer dia del tercer mes següent a l'expiració del termini establert a l'article 31;
- per als territoris als quals el Conveni s'ha fet extensiu, de conformitat amb l'article 32, el primer dia del tercer mes següent que segueix a l'expiració del termini establert en l'article esmentat.

Article 36

El Conveni roman en vigor durant cinc anys a partir de la data de la seva entrada en vigor, de conformitat amb el paràgraf primer de l'article 35, també per als estats que l'han ratificat, acceptat o aprovat o que s'hi han adherit amb posterioritat.

El Conveni es renova tàcitament de cinc anys en cinc anys, llevat de denúncia.

Qualsevol denúncia es notifica al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos almenys sis mesos abans de l'expiració del termini de cinc anys. Aquesta denúncia es pot limitar a alguns dels territoris als quals s'aplica el Conveni.

La denúncia només té efecte respecte de l'estat que l'hagi notificada. El

Conveni roman en vigor per als altres estats contractants.

Article 37

El Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos notifica als estats membres de la Conferència, i als estats que s'hi han adherit, de conformitat amb les disposicions de l'article 31:

1. les signatures, les ratificacions, les acceptacions i les aprovacions a què fa referència l'article 30;

2. la data en què aquest Conveni entra en vigor, de conformitat amb les disposicions de l'article 35;

3. les adhesions previstes a l'article 31 i la data en què tenen efecte;

4. les extensions previstes a l'article 32 i la data en què tenen efecte;

5. les objeccions a les adhesions i a les extensions previstes als articles 31 i 32;

6. les declaracions esmentades als articles 25 i 32;

7. les denúncies a què fa referència l'article 36;

8. les reserves previstes als articles 26 i 34, i la retirada de reserves prevista a l'article 34.

En testimoni de la qual cosa, els sotsignats, degudament autoritzats, han signat aquest Conveni.

Fet a l'Haia, el 2 d'octubre de 1973, en francès i anglès, sent els dos textos igualment fefaents, en un sol exemplar, que serà dipositat als arxius del Govern dels Països Baixos i del qual se'n trameirà una còpia certificada conforme, per la via diplomàtica, a cadascun dels estats membres de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat en la seva dotzena sessió.

Situació

el 8 de novembre del 2010 del Conveni del 2 d'octubre de 1973 sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de pensions compensatòries

Entrada en vigor: 1-VIII-1976

Estats	Signatura	Ratificació/ adhesió	Entrada en vigor
Alemanya	2-X-1973	28-I-1987	1-IV-1987
Austràlia		20-X-2000	1-II-2002
Bèlgica	9-XI-1976		
Dinamarca ¹	26-V-1987	7-X-1987	1-I-1988
Eslovàquia ²		12-V-1976	1-VIII-1976
Espanya	26-X-1982	16-VI-1987	1-IX-1987
Estònia		17-XII-1996	1-IV-1998
Finlàndia	28-V-1980	29-IV-1983	1-VII-1983
França	18-XII-1973	19-VII-1977	1-X-1977
Grècia	13-XI-2003	13-XI-2003	1-II-2004
Itàlia	6-II-1975	2-X-1981	1-I-1982
Lituània		5-VI-2002	1-X-2003
Luxemburg	2-X-1973	19-III-1981	1-VI-1981
Noruega	13-VII-1976	12-IV-1978	1-VII-1978
Països Baixos ³	2-X-1973	12-XII-1980	1-III-1981
Polònia	14-II-1995	15-IV-1996	1-VII-1996
Portugal	10-X-1973	4-XII-1975	1-VIII-1976
Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord ⁴	30-XI-1973	21-XII-1979	1-III-1980
República Txeca ⁵	6-II-1975	12-V-1976	1-VIII-1976
Suècia	1-II-1977	17-II-1977	1-V-1977
Suïssa	23-VII-1975	18-V-1976	1-VIII-1976
Turquia	2-X-1973	23-VIII-1983	1-XI-1983
Ucraïna ⁶		3-IV-2007	1-VIII-2008

Notes

Dinamarca¹

El fet que una divisió territorial en particular no s'esmenti a la taula significa que el Conveni no s'aplica a la divisió territorial esmentada.

Divisió territorial	Extensió	Entrada en vigor
Illes Fer-Oer	7-X-1987	1-I-1988

Eslovàquia²: successió

El 15 de març de 1993, la República Eslovaca va declarar que es considerava vinculada pel Conveni -incloent-hi les reserves i les declaracions fetes per Txecoslovàquia, com també les objeccions formulades per Txecoslovàquia respecte de les reserves fetes per altres parts en el Tractat- a partir de l'1 de gener de 1993, data de la separació de Txecoslovàquia.

Països Baixos³

Ratificació per al Regne a Europa i a les Antilles neerlandeses.

Regne Unit⁴

El fet que una divisió territorial en particular no s'esmenti a la taula significa que el Conveni no s'aplica a la divisió territorial esmentada.

Divisió territorial	Extensió	Entrada en vigor
Illa de Man	5-I-1984	1-IV-1985
Jersei	15-VIII-2003	1-XI-2003

República Txeca⁵: successió

El 28 de gener de 1993, la República Txeca va declarar que es considerava vinculada pel Conveni -incloent-hi les reserves i les declaracions fetes per Txecoslovàquia- a partir de l'1 de gener de 1993, data de la divisió de Txecoslovàquia.

Ucraïna⁶

L'adhesió només té efecte respecte de les relacions entre Ucraïna i els estats contractants que no hagin formulat cap objecció a la seva adhesió en els dotze mesos a partir de la recepció de la notificació per part del dipositar. Per motius pràctics, aquest període de dotze mesos anirà de l'1 de maig del 2007 a l'1 de maig del 2008.

Reserves, declaracions i notificacions**Alemanya: reserves i declaracions**

Articles [25, 26]

“La República Federal d'Alemanya declara, de conformitat amb apartat 2 de l'article 26 del Conveni, que no reconeixerà ni executarà les decisions i els pactes en matèria de pensions compensatòries

- a) entre col·laterals, i
- b) entre afins.”

Sense perjudici d'aquesta reserva, la República Federal d'Alemanya, d'acord amb la seva legislació, procedirà de la manera següent: també reconeixerà i executarà les decisions i els pactes d'un altre estat contractant en matèria de pensions compensatòries entre col·laterals i entre afins, de conformitat amb les disposicions del Conveni; tanmateix no reconeixerà ni executarà les decisions a demanda del deutor de la pensió compensatòria si la pensió compensatòria no

existeix en el dret intern de l'estat del qual el deutor i el creditor són nacionals, o si no tenen una nacionalitat comuna, en la legislació aplicable a la residència habitual del deutor.

La República Federal d'Alemanya declara, a més, de conformitat amb l'article 25 del Conveni, que les disposicions del Conveni s'apliquen, en les seves relacions amb els estats que hagin fet la mateixa declaració, a tot document públic, executori a l'estat d'origen, emès per o davant una autoritat o un funcionari públic, sempre que aquestes disposicions puguin ser aplicades a aquests documents públics.

El Govern de la República Federal d'Alemanya declara, a més, que el Conveni es fa també extensiu a Berlín (est) amb efecte en la data en què el Conveni entri en vigor per a la República Federal d'Alemanya.

Austràlia: reserves i declaracions

Articles [26,32]

“El Govern d'Austràlia, de conformitat amb l'apartat 2 del paràgraf primer de l'article 26, per la present es reserva el dret de no reconèixer ni executar les decisions o els pactes en matèria de pensions compensatòries (a) entre col·laterals i (b) entre persones relacionades per afinitat.

El Govern d'Austràlia declara, de conformitat amb l'article 32, que el Conveni s'aplica a tots els territoris les relacions internacionals dels quals Austràlia n'és responsable.”

Dinamarca: reserves

Articles [26]

Amb les reserves establertes a l'article 26, números 1 i 2, lletres a i b.

Eslovàquia: reserves i declaracions

Articles [26,32]

Reserva i declaració feta per l'antiga Txecoslovàquia:

La República Socialista de Txecoslovàquia, sobre el Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries, conclòs a l'Haia el 2 d'octubre de 1973, es reserva el dret, de conformitat amb l'article 34 d'aquest Conveni, de no reconèixer o executar les decisions i els pactes en matèria de pensions

compensatòries descrites a l'apartat 2 (a) i (b) de l'article 26, atès que la legislació txecoslovaca no reconeix les pensions compensatòries entre les persones que s'hi mencionen.

Alhora, la República Socialista Txecoslovaca desitja declarar, amb relació a l'article 32 del Conveni, que atorga a tots els estats el dret a declarar que el Conveni és aplicable a tots els territoris les relacions internacionals dels quals en siguin responsables, que mantenir alguns països en una situació de dependència és, al seu parer, contrari a l'esperit i als objectius de la Declaració de les Nacions Unides de 1960 que atorga la independència als països i pobles colonials, i que declara la necessitat d'acabar de manera ràpida i incondicional amb el colonialisme en totes les seves formes.

Estònia: reserves i declaracions

Articles [26]

“[...] el Riigikogu estonià, en accedir a aquest Conveni, va declarar que l'organisme públic que actua a Estònia com a agència transmissora i receptora seria el Ministeri de Justícia.

[...], el Riigikogu estonià, en accedir a aquest Conveni, va fer una reserva de conformitat amb l'article 34 per la qual no reconeix ni executa les decisions i els pactes dels apartats 2 i 3 de l'article 26.”

Finlàndia: reserves

Articles [26,34]

Signatura amb les reserves següents:

“amb subjecció a la reserva prevista a l'article 34 i l'article 26, apartats 1 i 2.”

Acceptació amb les reserves següents:

“[...] amb subjecció a les reserves de conformitat amb l'article 34 del Conveni fetes en el moment de la signatura del Conveni [...]”.

Grècia: reserves

Articles [26]

Reserves a l'article 26 del Conveni. Grècia es reserva el dret a no reconèixer ni executar les decisions o els pactes en matèria de pensions compensatòries:

- a) entre col·laterals (excepte germans i germanes), ni

- b) entre afins.

Itàlia: reserves

Articles [26]

De conformitat amb l'article 34 del Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de pensions compensatòries, la República Italiana es reserva el dret de no reconèixer o executar una decisió o un pacte llevat que prevegi pagaments periòdics d'una pensió compensatòria, tal com determina l'article 26, apartat 3, amb excepció d'una decisió o pacte que prevegi un únic pagament de l'import degut a la dissolució del matrimoni, tal com estableix la frase final de l'apartat 4 de l'article 5 de la Llei de l'1 de desembre de 1970, núm. 898.

Lituània: reserves

Articles [26]

"1. La República de Lituània es reserva el dret de no reconèixer o executar una decisió o un pacte si correspon al període de temps posterior en què el creditor d'una pensió compensatòria compleixi vint-i-un anys o contregui matrimoni, llevat quan el creditor és o era el cònjuge del deutor de la pensió compensatòria (apartat 1 de l'article 26 del Conveni);

2. La República de Lituània es reserva el dret de no reconèixer o executar una decisió o un pacte en matèria de pensions compensatòries entre persones col·laterals (apartat 2(a) de l'article 26 del Conveni);

3. La República de Lituània es reserva el dret de no reconèixer o executar una decisió o un pacte en matèria d'una pensió compensatòria entre persones afins (apartat 2(b) de l'article 26 del Conveni)."

Luxemburg: reserves

Articles [34]

De conformitat amb l'article 34 del Conveni, el Gran Ducat de Luxemburg es reserva el dret de no reconèixer o executar una decisió o un pacte en matèria de pensions compensatòries:

(a) entre persones col·laterals;

(b) entre persones afins;

- una decisió o un pacte llevat que prevegi un pagament d'una pensió compensatòria periòdica.

Noruega: reserves i declaracions

Articles [26]

Signatura amb la reserva prevista a l'article 26, apartat 1, subapartat 2.

Ratificació amb la reserva següent:

"De conformitat amb l'article 34, el Govern de Noruega es reserva el dret previst a l'article 26, apartat 1, punt 2, de no reconèixer o executar decisions i pactes en matèria de pensions compensatòries entre persones col·laterals i afins."

Mitjançant una Nota del 2 de febrer de 1992, Noruega ha informat el Ministeri d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos del següent:

L'Oficina d'Execucions de Pensions Compensatòries a Oslo, Divisió Internacional, està autoritzada a partir de l'1 de gener de 1992 a prendre decisions sobre el reembors d'una pensió compensatòria a un menor en tots els casos en què un dels pares resideix a l'estranger. Aquesta Oficina, a partir de la mateixa data, serà l'agència receptora de conformitat amb el Conveni, per tot allò que fa referència al Conveni de l'Haia del 15 d'abril de 1958, art. 13."

Mitjançant una nota del 21 de març de 1995, Noruega ha informat el Ministeri d'Afers Estrangers del Regne dels Països Baixos del següent:

"A partir de l'1 d'octubre de 1992, l'Oficina de Seguretat Social Noruega, Oficina de Seguretat Social a l'Estranger, Divisió de Pensions Compensatòries per a Menors, funciona com a agència transmissora i receptora per al reembors de pensions compensatòries a favor de menors si un dels pares és resident a l'estranger.

L'adreça d'aquesta Oficina és:

Folkertrygdkontoret for utenlandssaker

Bidragkontoret

Postboks 8138 Dep.

0032 Oslo

Noruega".

Països Baixos: reserves i declaracions

Articles [25,26]

En aplicació de l'article 34 en relació amb l'article 26 del Conveni, el Regne fa la reserva que el Conveni no s'aplicarà

a decisions o pactes en matèria de pensions compensatòries entre col·laterals.

[...] en aplicació de l'article 25, les disposicions del Conveni s'apliquen, amb relació a altres estats que facin la mateixa declaració, a tot document públic, executori a l'estat d'origen, emès per o davant una autoritat o un funcionari públic, sempre que aquestes disposicions puguin ser aplicades a aquests documents públics.

Polònia: reserves

Articles [26]

Reserva respecte de l'article 26(3) del Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries, conclòs el 2 d'octubre de 1973.

La República de Polònia, de conformitat amb l'article 34, es reserva el dret de no reconèixer o executar una decisió o un pacte llevat que prevegi un pagament periòdic de l'obligació la pensió compensatòria.

Un dels principis de la legislació polonesa en matèria de pensions compensatòries és la provisió periòdica de mitjans de subsistència.

Portugal: reserves

Articles [26]

"De conformitat amb el paràgraf primer de l'article 34, del Conveni, Portugal es reserva el dret de no reconèixer ni declarar executòries les decisions i els pactes esmentats en l'article 26, apartats 1 i 2 lletra b)."

Regne Unit de Gran Bretanya

i Irlanda del Nord: reserves i

declaracions

Articles [26,33]

"(a) es reserva el dret previst a l'article 26(2) de no reconèixer o executar decisions o pactes en matèria de pensions compensatòries entre persones relacionades col·lateralment i entre persones relacionades per afinitat, llevat que la decisió o el pacte requereixi que el deutor de la pensió compensatòria hagi de fer pagaments a una persona filla de la família (pel que fa a la legislació d'Anglaterra i Gal·les i Irlanda del Nord) o que és filla del creditor de la pensió compensatòria que ha estat acceptada com a filla de la família pel deutor de

la pensió compensatòria (pel que fa a la legislació d'Escòcia).

(b) es reserva el dret previst a l'article 26(3) de no reconèixer o no executar una decisió o un pacte llevat que prevegi un pagament periòdic de la pensió compensatòria."

I per la declaració amb referència a l'article 33, que el Conveni s'aplica a totes les divisions territorials del Regne Unit: Anglaterra i Gal·les, Irlanda del Nord, Escòcia.

Les autoritats següents són receptores de les demandes de reconeixement i execució de decisions en matèria de pensions compensatòries:

A Anglaterra i Gal·les:

Home Office, C2 Division, Queen Anne's Gate, London SW1H 9AT

A Irlanda del Nord:

Northern Ireland Courts Service, Windsor House, 9-15 Bedford Street, Belfast BT2 7LT

A Escòcia:

Scottish Courts Administration, P.O. Box 37, 28 North Bridge, Edinburgh EH1 1RA

República Txeca: reserves i declaracions

Articles [26,32]

Reserva i declaració feta per l'antiga Txecoslovàquia:

La República Socialista de Txecoslovàquia, respecte del Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de pensions compensatòries, conclòs a l'Haia el 2 d'octubre de 1973, es reserva el dret, de conformitat amb l'article 34 d'aquest Conveni, de no reconèixer ni executar les decisions i els pactes relatius a les pensions compensatòries descrites a l'article 26, apartat 2 (a) i (b), atès que la legislació txecoslovaca no reconeix les pensions compensatòries entre les persones que s'hi mencionen.

Alhora, la República Socialista Txecoslovaca desitja manifestar, respecte de l'article 32 del Conveni -que atorga a tots els estats el dret de declarar que el Conveni és aplicable a tots els territoris les relacions internacionals dels quals en siguin responsables- que mantenir certs

països en una situació de dependència és, segons el seu parer, contrari a l'esperit i als objectius de la Declaració de les Nacions Unides, del 14 de desembre de 1960, sobre l'atorgament de la independència als països i pobles colonials, que declara la necessitat d'acabar de manera ràpida i incondicional amb el colonialisme en totes les seves formes.

Suècia: reserves i declaracions

Articles [26]

De conformitat amb l'article 34 d'aquest Conveni, Suècia es reserva el dret de no reconèixer o executar les decisions i els pactes descrits als apartats 1 i 2 de l'article 26.

Les disposicions del Conveni s'apliquen, amb relació a altres estats que facin una declaració en virtut d'aquest article, en les seves relacions amb els estats que hagin fet la mateixa declaració, a tot document públic, executori a l'estat d'origen, emès per o davant d'una autoritat o d'un funcionari públic, sempre que aquestes disposicions es puguin aplicar a aquests documents públics.

Suïssa: notificacions

Amb la reserva següent:

De conformitat amb l'article 34, Suïssa es reserva el dret previst a l'apartat 1, punt 2, lletres a) i b) de l'article 26, de no reconèixer o executar les decisions i els pactes en matèria de pensions compensatòries entre persones relacionades col·lateralment i persones relacionades per afinitat.

Mitjançant una nota amb data 26 de març de 1993, rebuda el 29 de març de 1993, Suïssa va informar de la retirada de la reserva respecte de l'apartat 1, lletres a) i b) de l'article 26. La reserva va deixar de tenir efecte l'1 de juny de 1993.

Turquia: reserves

Articles [26]

La República de Turquia, de conformitat amb l'article 34 del Conveni, es reserva el dret previst als sub-apartats 2 i 3 de l'article 26 de no reconèixer o executar una decisió o un pacte en matèria de pensions compensatòries entre persones relacionades col·lateralment i entre persones relacionades per afinitat, llevat que prevegin el pagament periòdic d'una pensió compensatòria.

Ucraïna: reserves i declaracions

Articles [25,26]

De conformitat amb l'article 25 del Conveni, Ucraïna declara que aplica les disposicions d'aquest Conveni a tot document oficial pel Conveni sempre que les disposicions del Conveni siguin aplicables a aquests documents.

De conformitat amb l'article 26 del Conveni, Ucraïna es reserva el dret de no reconèixer o no executar decisions o pactes en matèria de pensions compensatòries entre persones que no siguin parents directes i entre persones que siguin parentes per part de l'espòs o l'esposa, llevat dels casos en què les pensions compensatòries existirien de conformitat amb la legislació nacional d'Ucraïna.

Reserva del Principat d'Andorra relativa a l'apartat 1 de l'article 26 del Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries

"De conformitat amb el paràgraf primer de l'article 34 del Conveni, el Principat d'Andorra es reserva el dret de no reconèixer o executar les decisions i els pactes descrits a l'apartat 1 de l'article 26."

Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 16 de desembre del 2010 ha aprovat la ratificació al següent:

Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors

Emmarcat dins de la tasca codificadora del Consell d'Europa, el Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia